

ders løn, hvis man selv sagde op. Det fik jeg ikke noget svar på.

Mit spørgsmål i dag til statsministeren er: Lugter det ikke lidt, og synes statsministeren ikke godt, at man kunne få den mistanke, at der er tale om pære ærkekammerateri i denne her sag, og at det, der er tale om, er, at man har lavet en aftale om, at nu skulle den pågældende medarbejder sige op, og som tak for det og tak for at hjælpe statsministeren og kirkeministeren, får man det skulderklap, at man får 6 måneders løn oven i sin egen opsigelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først til hr. Aage Frandsen, der spørger, hvad baggrunden dog kan være for, at der har været en sådan kontakt mellem to pressemedarbejdere: Der synes jeg nu, det er meget naturligt i sådan en situation, at man måske ønsker at udveksle lidt synspunkter om, hvordan man nu gør i sådan en situation.

Jeg har jo ikke overværet den pågældende samtale, men jeg har forstået, at kirkeministerens pressemedarbejder dér orienterede om sine overvejelser om at sige op, og at Statsministeriets pressemedarbejder har understreget i den samtale, at det naturligvis fuldstændig er et anliggende mellem kirkeministeren og hendes pressemedarbejder. Sådan er det, og sådan skal det naturligvis være.

Så spørger hr. Thomas Adelskov, om sagen ikke lugter lidt, og hr. Thomas Adelskov brugte også andre meget stærke udtryk. Jeg tror, at jeg i al fremsommelighed vil give hr. Thomas Adelskov det gode råd måske at passe lidt på sprogbugen.

Uden her at nævne konkrete eksempler så skulle det undre mig meget, om der ikke i tidens løb har været fratrædelsesarrangementer, som minder om det, der er aftalt mellem kirkeministeren og hendes pressechef. Jeg lægger ikke her op til, at der skal foretages en undersøgelse af gamle personalesager, jeg synes bestemt, at der er andre og bedre ting at anvende ressourcerne på, men min pointe er bare, at særlige fratrædelsesarrangementer nok ikke er så sjældne, som nogle, herunder hr. Thomas Adelskov, forsøger at give indtryk af.

Under alle omstændigheder aftales sådanne arrangementer mellem ansættelsesmyndigheden og den pågældende ansatte ud fra de helt konkrete forhold i den enkelte sag, akkurat som tilfældet har været det i forhold til Kirkeministeriets pressechef.

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg lige sige, at jeg er hundrede procent overbevist om, at der under tidligere regeringer har været det samme svineri med skatteydernes penge som under den nuværende. Det vil jeg godt sige.

Jeg synes, at statsministeren skal komme med alle eksemplerne, det vil kun glæde os i Enhedslisten. Lad os få dem alle sammen på bordet, og lad os få dem diskuteret. Det, der bekymrer mig, er, at statsministeren ikke vil komme med nogen generelle overvejelser om det her, og det tvinger os jo til at blive konkrete, og det kan jeg jo egentlig ikke lide.

Men hvis vi nu f.eks. forestiller os, at statsministerens spindoktor, Michael Christiansen, bliver en belastning for statsministeren og så beslutter efter en lille samtale med statsministeren at gå af, kan man så forestille sig, at statsministeren efter denne samtale bevilger ham 10 mio. kr. i aftrædelsesgodtgørelse? Eller er der alligevel nogle begrænsninger, er der alligevel nogle rammer, hvor statsministeren siger, at eftersom det her er skatteborgernes penge, så må vi have nogle retningslinjer på området, eller flyder det hele bare?

Kl. 14.30

Formanden:

Nu sætter tiden i hvert fald en begrænsning. Så er det hr. Aage Frandsen for et sidste spørgsmål.

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til statsministerens gengivelse af den samtale, som statsministeren naturligvis ikke kender direkte til, men kun har fået refereret, vil jeg godt spørge, om statsministerens pressechef gav udtryk for noget i retning af, om det var en god eller en dårlig idé. Eller var vedkommende helt neutral, lyttede og sagde, at det selvfølgelig er noget, man finder ud af ovre i Kirkeministeriet? Eller blev der givet udtryk for, om det var en god eller en dårlig idé?

Så vil jeg også godt sige, at vi ville have rejst de her spørgsmål uafhængigt af, hvilken regering der var tale om. Det er jo det gode ved hele tiden at være i opposition, at man kan vise en konstanthed i sine holdninger til arbejdet i Folketinget.

Formanden:

Så er det hr. Thomas Adelskov for et sidste spørgsmål som medspørger.